

Eliška KUBŮ, „*Specifika výuky dějin 20. století na 2. stupni základní školy.*“ Diplomová práce PF JU, České Budějovice 2013, 164 s., z toho 38 s. textových a obrazových příloh.

Posudek vedoucí diplomové práce

Autorka si za téma své práce zvolila specifika výuky dějin 20. století. Z koncepce i obsahu její práce vyplývá, že si je dobře vědoma náročnosti výuky dějin, které pracují s živou historickou pamětí a s dosud nezpracovaným archivním materiálem, čímž kladou značné nároky na nestrannost a vyváženost výuky. Jedním z důvodů její volby právě tohoto tématu je i oprávněné přesvědčení o tom, že při výuce 20. století byly a stále zůstávají didaktickým problémem otázky: Co má být předmětem učiva a proč? Jak vybírat věcný obsah? Jak strukturovat témata? Za jakých podmínek a jak organizovat výukové prostředí? Co a jakým způsobem hodnotit?

Proto hodnotím velmi kladně odvalu autorky věnovat se tématu, které stále není u části českých učitelů dějepisu příliš populární, i když zjištění posledního rozsáhlého výzkumného projektu *Historické vědomí českých žáků a učitelů a aktuální podoba výuky dějepisu na školách* z roku 2011 svědčí o dosti výrazném posunu.

Práce je rozdělena na dvě části. V první kapitole se autorka věnuje teoretickým aspektům výuky dějin 20. století. Pozornost zaměřuje jak na současnou podobu dějepisu, tak na obsah učiva 20. století, který vymezuje Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání. Dále se zabývá didaktickou stránkou výuky dějin 20. století. Rozebírá přístup ke kontroverzním a citlivým otázkám, věnuje se charakteristice vyučovacích a vzdělávacích strategií. Autorka zde prokázala dobrou orientaci v didaktické literatuře.

Druhá část diplomové práce obsahuje tři metodické návrhy, které autorka vypracovala. U každého z nich zároveň blíže charakterizovala výukové metody, didaktická média či vyučovací formy, které byly při jeho koncipování využity.

První metodický návrh je věnován výuce tematického celku Odsun německého obyvatelstva z Československa. Obsah tohoto tematického celku je rozdělen do tří vyučovacích hodin, jsou použity pestré výukové, zejména aktivizační metody, časté je využití vizuálních a audiovizuálních didaktických médií. Celým tématem žáky provází zdařilá výuková prezentace, k níž autorka ještě vytvořila metodický návod. Zde bych pouze doporučila pro práci s filmovými ukázkami využít i další texty, například práce Kamila Činátla nebo publikace zabývající se mediální výchovou.

Druhý metodický návrh, kterému předchází pojednání o mimoškolních formách výuky a spolupráci školy a muzea, je věnován didaktickým možnostem využití Muzea romské kultury v Brně včetně vypracovaného pracovního listu.

Třetí metodický návrh je zaměřen na zařazení regionálních dějin do výuky dějepisu. Autorka vypracovala návrh projektu „Změny tváře města Třebíče“, jehož cílem by mělo být vytvoření pozitivního vztahu k městu, posílení identifikace žáků s místem, kde žijí a výchova k úctě a péči o jeho památky.

Práce má dobrou gramatickou a stylistickou úroveň. Formální úprava práce je zdařilá.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm „výborně“.

České Budějovice 5. srpna 2013

PhDr. Jana Zahradníková